

N:o 44.

Af herr **S. Nordström** i Höglunda, *angående vissa ändringar i förordningen om landsting.*

Under hänvisning till motionen n:o 5 inom Andra Kammaren vid nästlidet års riksdag, hvars befogenhet näppeligen torde kunna bestridas af någon, som sjelf deltagit uti och verkligen satt sig in uti landstingens förhandlingar, tillåta sig undertecknade å nyo framkomma med samma förslag. Det skäl, som vid frågans behandling inom Andra Kammaren anfördes emot och som måhända var hufvudsakligaste orsaken till att förslaget der afslogs, var den förändrade lydelse, som 16 § i landstingsförordningen erhållit genom kongl. förordningen af den 28 november 1890, hvarigenom stadgas, att tjenstgöringstid för landstingsman är två år, »räknadt från och med den 1 september det år, då valet skett». Detta hinder torde emellertid mycket lätt kunna afhjelpas derigenom, att nyvald landstingsman tillerkännes rättighet att motionera, oberoende deraf att hans mandat eljest icke inträder förrän den 1 september.

Det har klagats och kanske icke utan befogenhet, att landstingens förhandlingar äro nog brådstörtade och till följd deraf beslutene icke alltid tillräckligt motiverade eller öfvervägda. En af hufvudorsakerna till detta missförhållande torde kunna sökas i den omständigheten, att landstingsmännen icke åtnjuta något arvode. Visserligen utgör landstingsmannabefattningen ett förtroendeuppdrag, hvars belöning skall innefattas i detta förtroende. Men man lefver icke af äran och man behöfver

icke vara stor människokännare för att veta, hvilket stort inflytande den ekonomiska sidan af saken utöfvar inom vårt offentliga lif. Med kändedom om ett stort antal landstingsmäns lefnadsförhållanden, tro vi därför, att det skulle vara välbetänkt, om desse erhöles skäligen godtgörelse för sina utlägg under vistelsen vid landstinget. Ett särskildt skäl dertill torde kunna sökas i den omständigheten, att, sedan landstingsinstitutionens början, jernvägsnätet vunnit den utbredning inom vårt land, att reseersättningarna till landstingsmännen derigenom högst väsentligt nedbringats. Följaktligen torde ett måttligt tilltaget dagtraktamente till landstingsmännen under vistelsen vid landstinget i högst ringa grad inverka på landstingens budgeter och under alla omständigheter fullt uppvägas genom frågornas mera allsidiga skärskådning och behandling.

På grund af det anförda tillåta vi oss föreslå, att Riksdagen för sin del antager följande ändringar uti nu gällande landstingsförordning:

§ 16. Tjenstgöringstid för landstingsman är två år, räknadt från och med den 1 september det år, då valet skett; dock med rätt för nyvald landstingsman att dessförinnan till sekreteraren insända motion till landstinget.

§ 22. Landstingsman, som utan sålunda anmaldt, af landstinget godkändt förhinder uteblifver, skall böta till landstingskassan för hvarje dag, han är frånvarande, sex kronor, men dubbelt, om han uraktlåter att underrätta suppleanter eller göra anmälan hos landstinget, på sätt 21 § föreskrifver.

§ 24. Landstingsman eller suppleant åtnjuter dagtraktamente med sex kronor för hvarje dag, som han vid landstinget tjenstgör jemte ersättning för resekostnaden fram och åter, beräknad efter skjutslega för två hästar, der icke jernväg är att tillgå eller ångbåtslägenhet begagnas, men efter afgiften i första klassens vagn på jernväg, der sådan finnes, och för hyttplats eller, när hyttplats ej förekommer, en salongsplats på ångfartyg, der resan såmedelst sker.

§ 32. Rättighet att vid landstinget väcka nya förslag tillkommer Konungens befallningshafvande, samt hvarje medlem af landstinget.

Nytt förslag bör, för att komma under behandling, innefatta ett ämne inom landstingets befogenhet, vara skriftligen uppsatt och senast *trettio dagar* före landstingets början aflemnadt till sekreteraren, hvilken det åligger att inom åtta dagar derefter *låta trycka samtliga framställningar, skrivelser och motioner samt med posten skyndsamlingen afsända ett exemplar deraf till landstingets ordförande och hvars dess ledamot.*

Stockholm den 26 januari 1898.

Sten Nordström.

Adolf Ericson.

L. P. Mallmin.